

Koučování je moderní nástroj osobního rozvoje s řadou předností, který sklízí mnoho úspěchů. Přesto vyvolává některé otázky v rovině náboženské i etické. Představitelé koučovacích škol, které působí v České republice, se různým způsobem hlásí k esoterii a New Age. Zároveň dotazníkový průzkum ukázal, že etické hranice českých koučů jsou mnohem volnější než učení katolické církve. Koučování tedy představuje pro katolického křesťana nástroj jak slibný, tak svým způsobem pochybný. Biblické texty i skutečnosti dalšího vývoje církve nabízejí řadu paralel: v křesťanství lze nalézt nemálo známek koučování. Na druhou stranu, koučovací školy neuznávají Boha, absolutní pravdu či koncept hříchu. Vhodným řešením tohoto napětí je reflexe antropologických východisek na obou stranách. Při zaměření se na konkrétní koučovací školu (Neuroleadership) docházíme k závěru, že její podstatná východiska koučování mají v křesťanství pevné ukotvení. Přes tento pozitivní závěr je v praxi třeba postupovat obezřetně při řešení konkrétních etických dilemat. Uvážlivé uplatnění koučovacího přístupu může posloužit také v oblasti duchovního doprovázení.